

ale postanowił ukazać je naocznie i w ten sposób doprowadzić Świat do zbawienia. Jak wiemy, Słowo wzięło Ciało z Dziewicy, przyjęło na siebie naturę "starego człowieka", czyniąc ją nową przez Swoje wcielenie. **Wiemy też, że prawdziwe jest Jego człowieczeństwo, bo inaczej na próżno by nam nakazywał naśladowanie Go jako naszego mistrza i nauczyciela. Bo gdyby nie był On do nas podobny, to dla czego, będąc sprawiedliwym i dobrym, miałby mnie, słabemu od urodzenia, nakazywać, abym postępował tak jak On?** Abyśmy więc nie uważali Go za różnego od nas, ponosił trudy, zaznał głodu, dozwolił, aby Mu dokuczyno pragnienie, zażywał snu, nie sprzeciwiał się cierpieniu i poddał się śmierci; na koniec zaś ukazał się zmartwychwstały. Pierwszy przeszedł tę drogę w swym ludzkim cielesie dla ciebie, abys i ty nie upadał na duchu w przeciwnościach, lecz chlubił się ze swego człowieczeństwa i również wyczekiwał tego, co Bóg w Nim ukazał. Gdy zaś tak poznasz Boga prawdziwego, otrzymasz ciało niezniszczalne jak dusza i jak ona nieśmiertelne oraz osiągniesz Królestwo Niebieskie. Ty, który tu na ziemi poznałeś Króla Niebios, będziesz przebywał z Bogiem i staniesz się współdziedzicem Chrystusa. Nie będziesz też już więcej podlegał cierpieniu, pożądaniom i niedomaganiom, bo staniesz się jak Bóg. Wiele złego doznałeś tu na ziemi i Bóg to dopuścił, bo jesteś tylko człowiekiem. To zaś, co jest Boże, Bóg obiecał dać ci wtedy, kiedy staniesz się Boży i nieśmiertelny. Poznaj więc samego siebie, uznając Boga, który cię uczynił. Poznać i być poznany przystoi temu, którego Bóg powołał. (Z traktatu św. Hipolita, przebitera, Odparcie wszelkich herezji)

○○○ BÓG PANEM – OPOWIADANIE – W TLE OFIARA JEZUSA ○○○

Bóg jest Panem Świata. Wszystko należy do Niego. Nikt i nic nie zostało stworzone jako niepotrzebne, zbyteczne. Ty także należysz do Boga i jesteś Mu potrzebny. „Inna piękność” to tytuł opowieści z południowych Chin. „Ta właśnie opowieść uzmysławia nam, jaki może być sens ofiary, rezygnacji, wyrzeczenia na ścieżkach wędrówki za Boskim Mistrzem. W opowiadaniu tym przedstawiona jest historia ogrodu, w którym rosły piękne drzewa. „Właściciel ogrodu spacerował wśród tych drzew codziennie, a szczególnie dumny był z młodego drzewa bambusowego, które znajdowało się w centrum ogrodu. Któregoś dnia przyszedł zadumany i smutny. Kiedy zaczął rozmowę ze swoim ulubionym bambusem, zapytał go, czy drzewo zgodziłoby się, żeby przyciąć jego śliczną koronę i obciąć gałęzie. Bambus posmutniał. Wiedział o swoim pięknie i nie chciał podejmować tak wielkiej decyzji. Z początku powiedział „nie” i wtedy posmutniał właściciel ogrodu. Odchodząc od drzewa powiedział: – W takim razie będziesz dla mnie bezużyteczny, a twoje piękno na nic się nie przyda. Wtedy drzewo zaszumiało: – Poczekaj, możesz obciąć moje gałęzie. Właściciel odpowiedział: – Ale tu nie chodzi o to, żeby obciąć, tu chodzi o to, że pozostanie z ciebie tylko kij, tylko wspomnienie dawnej piękności. Wszystkie twoje liście, cała twoja zieleni musi zostać złożona w ofierze. Bambus posmutniał jeszcze bardziej i dorzucił: – Dobrze. Właściciel mówił dalej: – Nie chodzi wyłącznie o liście. Trzeba cię przeciąć wszczepić, wyjąć twoje serce, ściąć. – Dobrze, niech się stanie wszystko, co chcesz – zaszumiał ze smutkiem bambus. Ścięto drzewo, obcięto jego gałęzie, przecięto je wszczepić i zrobiono z niego urządzenia, którymi mogła płynąć życiodajna woda, nawadniając suche tereny dotknięte upałem. Ofiara pięknego drzewa przyniosła życie terenom dotkniętym przez suszę. Inna piękność ujawniła się dzięki wielkoduszności, wskutek której piękno ogrodu zamieniło się w piękno życiodajnej gleby”. (W. Żyćński, Uczestnicy Bożych tajemnic, Tarnów 1997, s. 104–105).

○○○ WARTOŚĆ CZASU – STAREGO LUB NOWEGO ROKU ○○○

Czas to najcenniejsza "rzecz" jaką mamy i jedyna, która nieustannie się odnawia. Ale czasu raz straconego nie można już odzyskać. Wszystko startuje w jednej chwili i w jednej chwili się kończy. To, co pomiędzy, to nasze życie. Chwila, po chwili, wszystko nieustannie przechodzi do kategorii "przeszłość" i "wspomnienia". Wczoraj to już historia, jutra jeszcze nie ma – tak naprawdę jest tylko "tu i teraz". Jak to się stało, że w dzisiejszych czasach tak często powtarzamy "nie mam czasu"? Dokąd tak się spieszymy? Czyżbyśmy chcieli jak najszybciej dojść do tej ostatniej chwili, czyli momentu naszej śmierci? Z drugiej strony tak naprawdę czas nigdy nie był naszą własnością i nigdy nie będzie. Nie możemy go zatrzymać, nie możemy go przekonać, żeby biegł wolniej lub szybciej. **On od wieków płynie sobie niezmiennie w tym samym tempie. I będzie dalej płynął, nawet wtedy, kiedy nas już tu nie będzie. Ale nawet jeśli czas nie należy do nas, to możemy zrobić jedną ważną rzecz: jak najlepiej spożytkować ten okres, który jest nam dany.** Pewnego dnia odejdziesz z tego Świata. Pożegnasz swoich bliskich i wszystkie sprawy, którymi tak się teraz martwisz. W tych ostatnich chwilach będzie Ci towarzyszyło jedno ważne pytanie: Jak dobrze wykorzystałem swój czas? Jakim byłem człowiekiem? Czego doświadczyłem? Co najczęściej wspominam? Jakie uczucia towarzyszą tym wspomnieniom? Czy to rozczarowanie i żal? Czy uszczęśliwiłam siebie? Czy byłem egoistą? Czy wsparcie drugiego człowieka było dla mnie ważne? Czy uczyniłem ten Świat choć trochę lepszym? Jak zostaną zapamiętana przez bliskich mi ludzi? Czy jako osoba, która myślała o pomocy drugiemu człowiekowi, czy też jako ktoś, kto skupiał się tylko na sobie i cierpiał na brak czasu dla kogoś innego? Czy byłem dla kogoś inspiracją?

Źródło: <https://www.empowerment-coaching.com/post/cytaty-o-czasie-sentencje-o-przemijaniu-krotkie>

○○○ „PIELGRZYMI NADZIEI” – JUBILEUSZOWY CZAS W KOŚCIELE ○○○

ROK JUBILEUSZOWY
2025
PIELGRZYMI
NADZIEI

Papież Franciszek w Bazylice św. Piotra w Watykanie, a wszyscy biskupi w Polsce – w swoich katedrach zainaugurowali 29 grudnia 2024 r. w Kościele Rok Jubileuszowy 2025. Jest obchodzony pod hasłem "Pielgrzymi nadziei". – Każde rozpoczęcie roku jubileuszowego jest dla nas ważne, chcemy zmanifestować to, że należymy do Chrystusa, że chcemy iść jego śladami. My wszyscy jesteśmy w drodze, nie mamy tutaj stałego miejsca. Jesteśmy pielgrzymami do wiecznej Ojczyzny. W roku jubileuszowym jesteśmy wszyscy zaproszeni do pielgrzymowania do miejsc świętych. Jednym dane będzie fizycznie tam dotrzeć, innym w sposób duchowy. W każdej diecezji są kościoły jubileuszowe do których można pielgrzymować modląc się, zyskując łaski i odpusty. **Metropolita przemyski, abp Adam Szal, na podstawie dekretu Penitencjarii Apostolskiej z 13 maja 2024 roku „O uzyskaniu odpustu podczas Zwyczajnego Jubileuszu Roku 2025” ogłoszonego przez Ojca Świętego Franciszka, ustanowił na terenie Archidiecezji Przemyskiej 33 kościoły jubileuszowe, w których wierni mogą uzyskać odpust zupełny za pielgrzymowanie lub pobożne ich nawiedzenie.** Więcej informacji można uzyskać na stronie: <https://przemyska.pl>. Źródło: <https://rzeszow.tvp.pl/84272253/pielgrzymi-nadziei-rok-jubileuszowy-2025-w-kościele-katolickim>